

[Morten Lange.]

ning, om den gode regering vil være kooperativ og finde frem til et sådant forslag til gavn for energiforsyningen i Danmark og for forbrugerne. Jeg tror, det vil være en af de opgaver, som regeringen virkelig vil kunne tage sig af, og jeg ved, at handelsministeren har en betydelig indsigt i, hvordan sådan noget passende kan gøres, så jeg ser frem til en forhandling, som bør slutte med, at regeringen tager et initiativ, der går omtrent så vidt, som vi skitserer i det forslag, vi har fremsat. Vi kan diskutere enkeltheder, men kompasset rundt synes jeg, det er et meget realistisk forslag, der passer til den nuværende situation.

Så kan jeg selvfølgelig afrundende til ære for det kommunistiske forslag sige, at dette naturligvis er en udmærket og nødvendig forløber for en eventuel situation, hvor vi skulle nationalisere. For hvis man nationaliserer ud i den blå luft, er chancen for, at man nationaliserer luften, større end for, at man nationaliserer noget energi. Hvis man derimod har et nogenlunde fast grundlag for sine manipulationer, er chancerne for, at man kommer nogenlunde godt fra det, betydelig bedre, og det kan vi jo se på i næste fase.

Men ellers vil jeg blot afsluttende sige, at det er naturligvis ikke tanken, at man med et statsligt olieselskab skal gå over til at subsidiere priserne på brændstoffer helt ude af ligevægt med det, som jo i realiteten er det, vi står over for, nemlig at vi nok har haft for billigt brændsel et stykke tid. Vi vil mene, at vi kan komme så langt, at vi kan få en rimelig priskontrol og prisjustering ved, at staten går ind i tingene. Vi kan få den værste monopolprofit væk. Men vi har da virkelig ikke tænkt os, at vi skal give os til at subsidiere olieforbruget i Danmark ved, at staten laver kunstigt lave priser på olie. Det er ikke med i forslaget, det er ikke tænkt sådan, men naturligvis kræver det nogen kapitalinvestering.

Spørgsmålet om, hvordan vi skal friholde beboerne i dette land for de allerværste følger af olieprisernes stigning, er naturligvis en anden ting, men det kan vi jo se på ved en anden lejlighed. Jeg er da klar over, at vi bliver nødt til at se på spørgsmålet, om vi fortsat kan opretholde de høje benzinafgifter, vi har, som jo har været baseret på en

lav oliepris, om vi kan opretholde vægtafgiften på diesellole, som er fastsat i forhold til benzinafgifterne, og at vi måske kunne spekulere på, hvordan det egentlig er med fyringsolien i forhold til husleje og den slags ting, om vi skulle justere lejeværdi og skulle justere huslejen i det hele taget. Men det er den slags ting, vi kan komme ind på, når vi skal diskutere dette i en større sammenhæng.

Her vil jeg blot slutte med at takke for den foreløbige, venlige modtagelse, håbe, der kommer et godt resultat ud af det, og fastholde, at dette er formodentlig inden for meget kort tid et nødvendigt skridt frem imod sikring af en dansk energiforsyning på dette væsentlige område. Det vil ikke vare længe, inden andre og mere vidtgående forslag bliver lige så nødvendige og formodentlig vil blive modtaget med samme rimelige venlighed i dette ting.

Bracher (KrF):

Socialistisk folkeparti har ment det i højeste grad påkrævet at genfremsætte sit forslag fra 1971 med den motivering, at der nu er stærke kræfter, der er interesseret i at holde oliepriserne oppe på et højt niveau.

Vi kan være enige med SF i, at det ikke er svindende olieresourcer, der er skyld i de forhøjede priser, men muligvis nok et samspil mellem de arabiske oliesheiker og de store multinationale olieselskaber. For oliesheikernes vedkommende er deres store aktivitet givet ikke bare en politisk foreteelse; den israelsk-arabiske krig var måske en kærkommen lejlighed til at få mere ud af deres olieproduktion. Nu må vi nok også erkende, at de priser, de hidtil har fået for deres varer, har ligget lavt og er et levn fra de rige landes udnyttelse af de tidligere kolonier. Ingen er vist i tvivl om, at olien aldrig mere kommer ned i det tidligere prislag; det må vi fremtidig indrette os på.

Om der så i den nuværende krisesituation er opstået en forbindelse mellem de store olieselskaber og oliesheikerne til gensidig forøget udbytte, kan vi vel ikke sige i dag, men det er en af de ting, der på EF-plan må undersøges nøjere.

En sikker ting er, at de store olieselskabers udnyttelse af situationen er en kendsgerning, og det går ikke bare ud over befolkningen i sin helhed, men i særlig grad er det